

Oversigt

over

Frederiksberg og Marstal Kommunalbestyrelses Forslag til Ændringer i den kommunale Skattelovgivning.

Frederiksberg Kommunalbestyrelse har udtalt, at den ønskede at gentage sine ved forskellige Lejligheder fremsatte Besværinger over den Udvidelse af Erhvervsbeskatningens Rammer, som blev indført ved Loven af 20. Marts 1918, og som stadig er opretholdt i de senere Love, idet Kommunalbestyrelsen fremdeles er af den Formening, at denne Udvidelse — ikke mindst i Forholdet mellem København og Frederiksberg — savner enhver rimelig Begrundelse, eftersom de Personer, der omfattes af den udvidede Erhvervsbeskatning, ikke skønnes at paabyrde Københavns Kommune som Erhvervs-kommune særlige Udgifter af nogen Art, men tvertimod paa flere Maader tilføjer denne Kommune en værdifuld Kundekreds. I denne Forbindelse henledes Opmærksomheden paa Ønskeligheden af et for hele Landet fælles Landsoverskatteraad, da Erfaringen viser, at der ikke saa sjældent af Erhvervsudvalgene træffes modsatte Afgørelser i ganske ensartede Sager. Det udtales videre, at saafremt en Kvinde indgaar Ægteskab før et Skatteaars Begyndelse, vil Manden normalt blive beskattet af den samlede Sum af begge Indtægter i det foregaaende Kalenderaar. Indgaas Ægteskabet derimod efter Skatteaarets Begyndelse, er Hustruen efter den gældende kommunale Skattelov — med en enkelt udtrykkelig nævnt Undtagelse — kun skattepligtig af *sin egen* Indkomst indtil Udgangen af det Skattehalvaar, i hvilket Ægteskabet er indgaaet. Da der ikke synes at foreligge nogen rimelig Grund til, at Hustruens Indtægt i det første Tilfælde skal beskattes i en saa væsentlig Grad højere end i det andet, henstiller Kommunalbestyrelsen, om der ikke maatte findes Anledning til for i nogen Maade at bøde paa Uligheden i saa Henseende at lade Hustruen i det sidstnævnte Tilfælde svare Skat af sin egen Indkomst Skatteaaret ud.

Angaaende Beskatning af uafsluttede Dødsboer, der er undergivne offentlig Skiftebehandling, og som driver Erhverv, henvises til, at Skattepligten for saadanne Boer efter Lov 13. Februar 1922 § 7, 1. Stk. i. f. indtræder fra den første i den efter Dødsfaldet følgende Maaned. Efter den historiske Udvikling samt Bestemmelsen i § 8, 2. Stk., maa det antages at have været Mening, at Dødsboer skal svare Skat fra den nævnte Dag, og at man derfor ved Boets første Ansættelse maa lægge den af afdøde i det foregaaende Regnskabsaar oppebaarne Indkomst til Grund ved Boets Ansættelse, ligesom man ved Boets næste Ansættelse eventuelt maa sammenlægge afdødes Indkomst til Dødsdagen og Boets Indkomst fra denne Dag indtil Udgangen af Regnskabsaaret. Da det imidlertid ved Lovens Anvendelse i flere Tilfælde er gjort gældende, at der ikke i Loven findes Hjemmel til at beskatte afdødes Indkomst, henstilles det ved den kommende Revision udtrykkelig at udtale, at Boet er skattepligtigt som anført, og at Bestemmelsen i § 7, 1. Stk., ikke blot betyder, at Boet er pligtigt at svare Skat af den Indkomst, det oppebærer fra den 1. i Maaneden efter Dødsfaldet.

Endelig udtales det, at det sikkert vilde være af ikke ringe Betydning, navnlig for de større Kommuner, om Reglen i Kommuneskattelovens § 15 angaaende Indeholdelse i Lønning kunde udvides til — dog maaske med nogen Begrænsning — ogsaa at omfatte gifte Skatteydere.

Marstal Kommunalbestyrelse har udtalt Ønske om, at der ved den forestaaende Revision af den kommunale Skattelov af 13. Februar 1922 maatte blive foretaget en saadan Ændring, at der fremtidig blev Mulighed for at udskrive blot en ringe Formueskat, da det nemlig viser sig i Marstal paa Grund af Byens ensartede Erhverv, at adskillige Borgere i disse Aar paa Grund af de daarlige Tider for Søfarten ikke kan lignes i Skat til Kommunen, da de ingen Erhvervsindtægt har haft, men derimod ikke vil betragte det som ubilligt, at en ringe Formueskat paalignes dem til Kommunen.

Ingen af de sønderjydske Flækker har fremsat noget Forslag til Ændring i den kommunale Skattelov.